

Briselē, 27.5.2015.
COM(2015) 286 final

2015/0125 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

**ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas
labā**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Eiropas programma migrācijas jomā

Eiropas Komisija 2015. gada 13. maijā nāca klajā ar visaptverošu Eiropas programmu migrācijas jomā¹, kurā izklāstīti gan tūlītēji pasākumi, ko Komisija ierosinās, lai reaģētu uz krīzes situāciju Vidusjūras reģionā, gan arī vidēja termiņa un ilgtermiņa iniciatīvas, kuras jāuzsāk, lai rastu strukturālus risinājumus migrācijas labākai pārvaldībai visos tās aspektos.

Starp tūlītējiem pasākumiem Komisija darīja zināmu, ka tā līdz maija beigām ierosinās mehānismu, kā iedarbināt ārkārtas reaģēšanas sistēmu, kas paredzēta Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 78. panta 3. punktā. Programmā tiek atzīts, ka patlaban dalībvalstu patvēruma sistēmas saskaras ar nebijušu spiedienu un ka sakarā ar lielo ieceļotāju skaitu īpaši dalībvalstīs, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar šo problēmu, migrantu uzņemšanas un pieteikumu apstrādes kapacitātes robeža jau ir sasniegta. Programmā norādīts, ka priekšlikumā iedarbināt 78. panta 3. punktā paredzēto sistēmu būs iekļauta pagaidu sadales shēma attiecībā uz personām, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, tādējādi nodrošinot visu dalībvalstu taisnīgu un līdzsvarotu līdzdalību šajos kopīgajos centienos. Programmas pielikumā tika ietverts sadales koeficients, balstoties uz tur izklāstītiem kritērijiem (IKP, iedzīvotāju skaits, bezdarba līmenis un patvēruma meklētāju un pārapmetināto bēgļu skaits iepriekš).

Programmā norādīts, ka šī ātrā reakcija uz pašreizējo krīzi Vidusjūras reģionā kalpos par paraugu ES reakcijai uz krīzēm nākotnē neatkarīgi no tā, kurā kopējās ārējās robežas posmā tās norisinātos.

1.2. Līguma 78. panta 3. punktā paredzētās sistēmas iedarbināšana attiecībā uz Itāliju un Grieķiju

Līguma 78. panta 3. punkts ir daļa no kopējās patvēruma politikas, un tajā sniegts konkrēts juridiskais pamats rīcībai ārkārtas situācijās. Tas ļauj Padomei, balstoties uz Eiropas Komisijas priekšlikumu un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu, paredzēt pagaidu pasākumus dalībvalsts vai dalībvalstu labā, kura vai kuras saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums. 78. panta 3. punktā paredzētie pasākumi pēc būtības ir ārkārtas pasākumi. Tos var uzsākt tikai tad, kad problēmas, ko dalībvalsts vai dalībvalstu patvēruma sistēmām rada pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, ir sasniegušas noteiktu steidzamības un smaguma pakāpi.

Visos dokumentos (Eiropas programmā migrācijas jomā, nesenajā Eiropadomes paziņojumā² un Eiropas Parlamenta rezolūcijā³), kas pieņemti pēc nesenajām traģēdijām Vidusjūrā, norādīts uz īpašajām un neatliekamajām vajadzībām, kādas ir dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, un uz nepieciešamību stiprināt iekšējo solidaritāti un ierosināt konkrētus pasākumus, lai sniegtu atbalstu visvairāk skartajām dalībvalstīm.

Statistiskā informācija par trešo valstu valstspiederīgo, tostarp tādu, kuriem šķietami nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, nelikumīgas ieceļošanas gadījumiem

¹ COM(2015) 240 *final*, 13.5.2015.

² Eiropadomes 2015. gada 23. aprīļa īpašās sanāksmes paziņojums *EUCO* 18/15.

³ P8_TA(2015)0176, 29.4.2015.

dalībvalstīs 2014. un 2015. gadā apliecina, ka patlaban divas pierobežas dalībvalstis, proti, Itālija un Grieķija, saskaras ar ārkārtēju migrācijas spiedienu.

Atbilstīgi *Frontex* datiem Vidusjūras centrālā un austrumu daļa patiešām ir bijusi galvenā nelikumīgas robežšķērsošanas vieta ES 2014. gadā – tajā notikuši vairāk nekā 75 % no visiem nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumiem ES. 2014. gadā Itālijā vien ir ieceļojuši vairāk nekā 170 000 migrantu – par 277 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu. Pastāvīgs pieaugums bija vērojams arī Grieķijā, kuru sasniedza 50 000 nelikumīgo migrantu – par 153 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu. Statistika 2015. gada pirmajos mēnešos apliecina šo skaidro tendenci attiecībā uz Itāliju. Turklāt Grieķija 2015. gada pirmajos četros mēnešos ir piedzīvojuši nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaita strauju pieaugumu – par vairāk nekā 50 % no kopējā nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaita 2014. gadā (gandrīz 28 000 gadījumu 2015. gada pirmajos četros mēnešos salīdzinājumā ar gandrīz 55 000 visā 2014. gadā). Ievērojama daļa no kopējā nelikumīgo migrantu skaita šajos abos reģionos ietver migrantus ar tādu valstspiederību, kam saskaņā ar *Eurostat* datiem ir bijis liels atzīšanas īpatsvars ES mērogā (2014. gadā sīrieši un eritrejieši, kam atzīšanas īpatsvars ES mērogā pārsniedz 75 %, bija vairāk nekā 40 % no visiem migrantiem Itālijā un vairāk nekā 50 % no visiem migrantiem Grieķijā).

Atbilstīgi *Eurostat* datiem Itālijā 2014. gadā starptautiskas aizsardzības pieteikumu iesniedza 64 625 personas salīdzinājumā ar 26 920 personām 2013. gadā (pieaugums par 143 %). Mazāks pieteikumu skaita pieaugums bija vērojams Grieķijā (9430 pieteikumu iesniedzēji, pieaugums par 15 %).

Saskaņā ar *Frontex* datiem vēl viens nozīmīgs imigrācijas ceļš ES 2014. gadā bija Rietumbalkānu ceļš, kurā reģistrēti 43 357 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumi (15 % no visiem nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumiem ES). Tomēr lielākajai daļai migrantu, kas ierodas pa šo ceļu, pirmšķietami nav nepieciešama starptautiska aizsardzība – 51 % no visiem ieceļotājiem ir no Kosovas.

Itālija un Grieķija savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ tuvā nākotnē ir neaizsargātākas kā citas dalībvalstis sakarā ar tuvējās blakusvalstīs notiekošajiem konfliktiem; abas šīs valstis turpinās sasniegt vēl nebijuša apmēra migrantu plūsmas. Šie palielināta migrācijas spiediena ārējie faktori pievienojas esošajiem šo valstu patvēruma sistēmu strukturālajiem trūkumiem, vēl vairāk apdraudot to spēju adekvāti izturēt šo lielo spiedienu.

Neviena cita dalībvalsts patlaban nav tādā ārkārtas situācijā kā Itālija un Grieķija – nevienā nav vērojams tamlīdzīgs nelikumīgo ieceļotāju, no kuriem lielai daļai nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, skaita pieaugums kopā ar šo valstu patvēruma sistēmu ievērojamu vājumu.

Tādēļ pašreizējie migrācijas notikumi Itālijā un Grieķijā ir unikāli, un pārslodze to spējai apstrādāt starptautiskas aizsardzības pieteikumus un nodrošināt pienācīgus uzņemšanas apstākļus un integrācijas perspektīvas personām, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, liek visām pārējām dalībvalstīm izrādīt solidaritāti.

Komisija rūpīgi sekos migrācijas plūsmu attīstībai arī attiecībā uz citām dalībvalstīm, tostarp Maltu, kas, atrodoties līdzīgā ģeogrāfiskā stāvoklī kā Itālija un Grieķija, jau ir saskārusies ar līdzīgām ārkārtas situācijām pagātnē. Tādēļ nākotnē var uzsākt līdzīgus pasākumus attiecībā uz dalībvalstīm, kuras varētu saskarties ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

Šis priekšlikums iesniegts sakarā ar esošo krīzi patvēruma jomā Itālijā un Grieķijā. Lai novērstu turpmāku stāvokļa pasliktināšanos patvēruma jomā abās šajās valstīs un lai sniegtu tām patiesu atbalstu, Komisijai bija jārīkojas ātri un nekavējoties jāiesniedz priekšlikums, balstoties uz Līguma 78. panta 3. punktu, lai to drīz varētu pieņemt Padome un dalībvalstis varētu īstenot pagaidu pasākumus par labu Itālijai un Grieķijai.

ES iestādes un galvenie dalībnieki jau ir vispārēji pāduši viedokli šajā jautājumā. Eiropadome 2015. gada 23. aprīļa paziņojumā apņēmas izskatīt iespējas organizēt ārkārtas pārcelšanu uz brīvprātības principa starp visām dalībvalstīm. Eiropas Parlaments 2015. gada 29. aprīļa rezolūcijā aicināja Padomi nopietni apsvērt iespēju iedarbināt Līguma 78. panta 3. punktā paredzēto sistēmu.

Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos birojs (*UNHCR*)⁴ aicināja ES izmantot solidaritātes instrumentus starp ES dalībvalstīm, lai atbalstītu jo īpaši Grieķiju un Itāliju, pārceļot jūrā izglābtos sīriešu bēgļus uz dažādām valstīm Eiropā, ievērojot taisnīgu sadales sistēmu. Arī NVO sektors pāuda viedokli par personu, kurām vajadzīga starptautiska aizsardzība, pārcelšanas jautājumu⁵.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikuma mērķis ir noteikt pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā par labu Itālijai un Grieķijai, lai tās efektīvi varētu risināt problēmu ar pašreizējo trešo valstu valstspiederīgo ievērojamo pieplūdumu to teritorijās, kas pārslogo to patvēruma sistēmas.

Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ietver pagaidu atkāpi no Regulas (ES) Nr. 604/2013 13. panta 1. punktā noteiktā kritērija un procedūras etapiem, arī termiņiem, kas noteikti minētās regulas 21., 22. un 29. pantā. Paliek spēkā Regulā (ES) Nr. 604/2013 noteiktās tiesiskās un procesuālās garantijas, tostarp tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums.

Saskaņā ar 78. panta 3. punktu pasākumiem, kurus var veikt kādas dalībvalsts labā, jābūt pagaidu pasākumiem. Vienlaikus, lai nodrošinātu to, ka veiktajiem pasākumiem ir reāla ietekme, un sniegtu patiesu atbalstu Itālijai un Grieķijai, ļaujot tām pārvarēt migrantu pieplūduma problēmu, šo pasākumu piemērošanai nevajadzētu būt pārāk īsai. Tādēļ tiek ierosināts šajā priekšlikumā paredzētos pagaidu pasākumus piemērot 24 mēnešus no šā lēmuma spēkā stāšanās.

Šajā priekšlikumā paredzētie pagaidu pasākumi attiecas pirmkārt un galvenokārt uz tādu starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, kuriem pirmšķietami nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, pārcelšanu no Itālijas un Grieķijas uz pārējām dalībvalstīm.

Pārējās dalībvalstis, kas priekšlikumā definētas kā "pārcelšanas mērķa dalībvalstis", uzņemas atbildību par pārceļamās personas pieteikuma izskatīšanu. Pieteikuma izskatīšana tiks veikta saskaņā ar noteikumiem, kas izstrādāti Direktīvā 2011/95/ES un Direktīvā 2005/85/EK, un – no 2015. gada 20. jūlija – Direktīvā 2013/32/ES, ar ko aizstās Direktīvu 2005/85/EK.

⁴ *UNHCR* priekšlikumi, kā risināt pašreizējās un nākotnes problēmas ar patvēruma meklētājiem, bēgļiem un migrantiem, kuri Eiropā ieceļo pa jūru, 2015. gada marts, sk. <http://www.refworld.org/docid/55016ba14.html>.

⁵ Sk., piemēram, *ECRE* 10 punktu plānu cilvēku bojāejas novēršanai jūrā, 2015. gada 23. aprīlis, www.ecre.org.

Uzņemšanas apstākļi tiks nodrošināti saskaņā ar noteikumiem, kas izstrādāti Direktīvā 2003/9/EK, un – no 2015. gada 20. jūlija – Direktīvā 2013/33/ES, ar ko aizstās Direktīvu 2003/9/EK.

Priekšlikumā noteikts skaitlisks mērķis attiecībā uz pieteikumu iesniedzēju pārcelšanu no Itālijas un Grieķijas, proti, attiecīgi 24 000 un 16 000 personas, un tā pielikumos ir divi sadales koeficienti, ar ko noteikts pieteikumu iesniedzēju skaits, kurus pārcels attiecīgi no Itālijas un Grieķijas uz pārējām dalībvalstīm. Šis sadalījums starp Itāliju un Grieķiju ir balstīts uz to gadījumu skaitu attiecīgo proporcionālo daudzumu šajās valstīs, kad to robežu nelikumīgi šķērsojušas personas, kurām nepārprotami nepieciešama starptautiska aizsardzība. Ņemts vērā arī nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaita strauja pieaugums Grieķijā no 2015. gada janvāra līdz aprīlim, salīdzinot ar to pašu laikposmu pagājušā gadā. Tiek ierosināts, ka Itālija un Grieķija pašas nav pārcelšanas mērķa dalībvalstis. Kopējais skaits pieteikumu iesniedzēju (40 000), kurus būtu jāpārcel no Itālijas un Grieķijas, atbilst apmēram 40 % no kopējā to personu skaita, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuras nelikumīgi ieceļojušas abās šajās valstīs 2014. gadā. Tādējādi šajā lēmumā ierosinātais pārcelšanas pasākums nodrošina taisnīgu sloga sadali starp Itāliju un Grieķiju, no vienas puses, un pārējām dalībvalstīm, no otras puses.

Šajā lēmumā noteiktās pārcelšanas procedūras darbības joma ir ierobežota divējādi.

Pirmkārt, tiek ierosināts piemērot šo lēmumu tikai tiem pieteikumu iesniedzējiem, kuriem pirmšķietami nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība. Priekšlikumā definēts, ka šādi pieteikumu iesniedzēji ir tie, kuriem ir valstspiederība, kam vidējais atzīšanas īpatsvars ES mērogā saskaņā ar *Eurostat* datiem pārsniedz 75 %.

Otrkārt, tiek ierosināts piemērot šo lēmumu vienīgi tiem pieteikumu iesniedzējiem, kuriem Itālija un Grieķija principā būtu atbildīgā valsts saskaņā ar Regulā (ES) Nr. 604/2013 definētajiem uzņemšanas kritērijiem. Tādējādi tiek nodrošināts, ka Regula (ES) Nr. 604/2013 paliek spēkā attiecībā uz Itālijā un Grieķijā esošajiem pieteikumu iesniedzējiem, tostarp tiem, kam vidējais atzīšanas īpatsvars pārsniedz 75 %, attiecībā uz kuriem viens no minētajā regulā noteiktajiem objektīvajiem kritērijiem (piemēram, ģimenes locekļu esība citā dalībvalstī) norāda, ka atbildīga būtu cita dalībvalsts. Tādēļ šos pieteikumu iesniedzējus pārsūtīs uz pārējām dalībvalstīm saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013, nevis ar šajā priekšlikumā paredzētajiem pagaidu pasākumiem. Vienlaikus Regula (ES) Nr. 604/2013 paliek spēkā arī attiecībā uz personām, kuras nav pārceltas atbilstoši šai shēmai un kuras pārējās dalībvalstis var nosūtīt atpakaļ uz Itāliju. Šajā ziņā stāvoklis saistībā ar Grieķiju atšķiras – *status quo* ir tāds, ka dalībvalstis ir apturējušas pārsūtīšanu atbilstīgi Dublinas procedūrai uz Grieķiju, īstenojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā *M.S.S.* pret Beļģiju un Grieķiju, kam sekoja Eiropas Savienības Tiesas spriedums lietā *N.S.* pret Apvienoto Karalisti, kurā tika apstiprināti sistēmiski trūkumi Grieķijas patvēruma procedūrā un patvēruma meklētāju uzņemšanas apstākļos.

Priekšlikumā ir noteikta vienkārša pārcelšanas procedūra, lai nodrošinātu attiecīgo personu ātru pārsūtīšanu uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti. Katra dalībvalsts izvēlas valsts kontaktpunktu šā lēmuma īstenošanai un paziņo to pārējām dalībvalstīm un Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (ESAO). Itālija un Grieķija ar ESAO atbalstu un vajadzības gadījumā ar dalībvalstu sadarbības koordinātoru atbalstu regulāri nosaka, kurus pieteikumu iesniedzējus varētu pārcelt. Priekšroka būtu dodama mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem. Tad Itālija un Grieķija paziņo pārējo dalībvalstu kontaktpunktiem un ESAO to pieteikumu iesniedzēju precīzu skaitu, kurus varētu pārcelt. Pārējās dalībvalstis norāda, cik pieteikumu iesniedzējus var nekavējoties pārcelt uz to teritoriju, un citu svarīgu informāciju, piemēram, par ģimeņu vai mazāk aizsargātu pieteikumu iesniedzēju uzņemšanu. Oficiāls

lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu jāpieņem Itālijai vai Grieķijai un jāpaziņo pieteikuma iesniedzējam. Priekšlikumā norādīts, ka pieteikumu iesniedzējus, no kuriem atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantā izklāstītajām saistībām jāpaņem pirkstu nospiedumi, nepārceļ, ja tas nav izdarīts. Tāpat priekšlikumā noteikts, ka dalībvalstis saglabā tiesības atteikties pārcelt pieteikuma iesniedzēju, saistībā ar kuru pastāv iespējamās bažas par valsts drošību vai sabiedrisko kārtību. Priekšlikumā paredzēts, ka visi procedūras etapi jāveic iespējami drīz un ka pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai jebkurā gadījumā jānotiek ne vēlāk kā mēnesi pēc tam, kad viņš ir kvalificēts par pārcelamu pieteikuma iesniedzēju. Visbeidzot, priekšlikumā noteikts, ka pārcelšanas procedūras nolūkos dalībvalstis var lemt nosūtīt uz Itāliju un Grieķiju sadarbības koordinatorus.

Ir skaidrs, ka paredzēto pagaidu pasākumu efektīvai īstenošanai nepieciešama dalībvalstu stingra apņemšanās un patiesa sadarbība, ESAO sniedzot koordinētu atbalstu.

Papildus pārcelšanai priekšlikumā noteikti citi atbalsta pasākumi, kas Itālijai un Grieķijai tiks sniegti uz vietas. Tajā jo īpaši paredzēts palielināt citu dalībvalstu sniegto atbalstu Itālijai un Grieķijai, to koordinējot ESAO un citām attiecīgajām aģentūrām. Mērķis ir palīdzēt Itālijai un Grieķijai jo īpaši izvērtēšanā un sākotnējos pieteikumu apstrādes posmos, kā arī šajā priekšlikumā noteiktās pārcelšanas procedūras īstenošanā (sevišķi informācijas un īpašas palīdzības sniegšanā attiecīgajām personām un ar praktiskiem jautājumiem pārsūtīšanas organizēšanā).

Priekšlikumā arī noteikts pienākums Itālijai un Grieķijai iesniegt Komisijai ceļvedi, kurā būtu izklāstīti adekvāti pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atpakaļnosūtīšanas jomā, ar kuriem tiktu stiprināta šo valstu sistēmu jauda, kvalitāte un efektivitāte šajās jomās, kā arī pasākumi šā lēmuma pienācīgai piemērošanai. Priekšlikumā paredzēta iespēja Komisijai konkrētos apstākļos apturēt lēmuma piemērošanu.

Priekšlikumā iekļautas īpašas garantijas un pienākumi pieteikumu iesniedzējiem, kuri ir pārcelami uz citu dalībvalsti. Tajā noteiktas tiesības saņemt informāciju par pārcelšanas procedūru, tiesības saņemt pārcelšanas lēmumu, kurā jābūt norādītai pārcelšanas mērķa dalībvalstij, un tiesības tikt pārceltam uz vienu pārcelšanas mērķa dalībvalsti kopā ar ģimenes locekļiem. Tāpat priekšlikumā atgādināts par pienākumu pirmām kārtām ņemt vērā bērna intereses, lemjot par pārcelšanas mērķa dalībvalsti. Tas cita starpā nozīmē – ja pārcelamais pieteikuma iesniedzējs ir nepavadīts nepilngadīgais, Itālijai un Grieķijai ir pienākums to norādīt pārējām dalībvalstīm un kopā ar dalībvalsti, kura izrādījusi interesi uzņemt šo nepilngadīgo, nodrošināt, ka pirms pārcelšanas tiek izvērtētas bērna intereses saskaņā ar ANO Bērna tiesību komitejas Vispārīgo norādījumu Nr. 14 (2013) par to, ka bērnam ir tiesības uz to, lai vienmēr tiktu ievērotas viņa intereses⁶. Priekšlikumā atgādināts arī, kādas sekas iestājas, ja pieteikumu iesniedzēji vai starptautiskās aizsardzības saņēmēji, kas ir bijuši iekļauti pārcelšanas shēmā atbilstīgi patlaban piemērojamajiem ES tiesību aktiem, pārvietojas turpmāk, proti, ja viņi bez atļaujas ieceļo citas dalībvalsts, kura nav atbildīgā dalībvalsts, teritorijā (šajā gadījumā atbildīgā dalībvalsts ir pārcelšanas mērķa dalībvalsts).

Priekšlikumā atgādināta iespēja, ka Padome atbilstīgi Līguma 78. panta 3. punktam, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu un apspriežoties ar Eiropas Parlamentu, var pieņemt pagaidu pasākumus kādas citas dalībvalsts labā, izņemot Itāliju un Grieķiju, ja tā saskartos ar līdzīgu ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums. Tāpat priekšlikumā paredzēts, ka šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.

⁶ http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

Priekšlikumā noteikts, ka par šajā lēmumā paredzētajiem pārcelšanas pasākumiem varēs saņemt finansiālu atbalstu no Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (AMIF), kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 516/2014. Šim nolūkam pārcelšanas mērķa dalībvalstis saņems vienreizēju maksājumu 6000 euro apmērā par katru starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, kas pārcelts no Itālijas un Grieķijas atbilstīgi šim lēmumam. Šis finansiālais atbalsts tiks sniegts, piemērojot procedūras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā.

Priekšlikumā noteikts, ka Itālijai un Grieķijai reizi trīs mēnešos jāziņo Padomei un Komisijai par šā lēmuma un tajā minēto ceļvežu īstenošanu.

Visbeidzot, priekšlikumā norādīts, ka šo lēmumu piemēro personām, kuras Itālijas un Grieķijas teritorijā ieceļojušas no šā lēmuma spēkā stāšanās datuma. Lēmums tiks piemērots arī pieteikumu iesniedzējiem, kas šo dalībvalstu teritorijās ieceļojuši no 2015. gada 15. aprīļa, proti, no dienas, kad notika traģiskie notikumi, kuri lika Eiropadomei nolemt pastiprināt iekšējo solidaritāti un atbildību un apņemties jo īpaši palielināt ārkārtas palīdzību dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju.

3.2. Juridiskais pamats

Šā Padomes lēmuma priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 3. punkts.

Saskaņā ar LESD pievienoto Protokolu Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās atbilstīgi LESD trešās daļas V sadaļai ierosināto pasākumu pieņemšanā Padomē. Apvienotā Karaliste un Īrija trīs mēnešu laikā no priekšlikuma vai iniciatīvas iesniegšanas vai jebkurā laikā pēc to pieņemšanas var paziņot Padomei, ka tās vēlas līdzdarboties ierosināto pasākumu pieņemšanā un piemērošanā.

Saskaņā ar LESD pievienoto Protokolu Nr. 22 par Dānijas nostāju Dānija nepiedalās atbilstīgi LESD trešās daļas V sadaļai ierosināto pasākumu pieņemšanā Padomē. Dānija saskaņā ar tās konstitucionālajām prasībām jebkurā laikā var paziņot pārējām dalībvalstīm, ka tā vēlas pilnībā piemērot visus attiecīgos pasākumus, kas pieņemti, pamatojoties uz LESD trešās daļas V sadaļu.

Eiropas Kopiena ir noslēgusi nolīgumus ar Islandi, Norvēģiju, Šveici un Lihtenšteinu, tām kļūstot par asociētajām valstīm Dublīnas/*EURODACquis* (Regula (EK) Nr. 343/2003, kuru aizstāj Regula (ES) Nr. 604/2013, un Regula (EK) Nr. 2725/2000, kura tiks aizstāta ar Regulu (ES) Nr. 603/2013). Šis priekšlikums neietekmē Dublīnas/*EURODACquis*, tādēļ asociētajām valstīm nav pienākuma ziņot Komisijai par to, vai tās pēc šā lēmuma pieņemšanas Padomē to pieņem. Asociētās valstis tomēr var lemt brīvprātīgi piedalīties ar šo lēmumu noteiktajos pagaidu pasākumos.

3.3. Subsidiaritātes princips

LESD V sadaļā "Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa" dažas pilnvaras šajos jautājumos tiek piešķirtas Eiropas Savienībai. Šīs pilnvaras ir jāīsteno saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantu, proti, ja un ciktāl dalībvalstis nevar pietiekami labi īstenot paredzētās darbības mērķus un tādēļ ierosinātās darbības mēroga vai seku dēļ tie ir labāk sasniedzami Eiropas Savienības līmenī.

Ārkārtas situācija, kas radusies sakarā ar pēkšņu trešo valstu valstspiederīgo pieplūdumu Itālijā un Grieķijā, kā aprakstīts iepriekš, ievērojami pārslogo šo valstu patvēruma sistēmas un resursus. Tādējādi var tikt skartas citas dalībvalstis, ja šīs personas turpmāk pārvietojas no

Itālijas un Grieķijas uz tām. Skaidrs, ka atsevišķu dalībvalstu rīcība nevar pienācīgi atrisināt kopīgās problēmas, ar kurām šajā jomā saskaras visas dalībvalstis. Tādēļ šajā jomā ir nepieciešama ES rīcība.

3.4. Proporcionalitātes princips

Dažādie finanšu un operatīvie pasākumi, ko Itālijas un Grieķijas patvēruma sistēmu atbalstam līdz šim veikusi Eiropas Komisija un EASO, nav izrādījušies pietiekami, lai novērstu pašreizējo krīzes situāciju minētajās dalībvalstīs. Ņemot vērā iepriekš aprakstītā pieplūduma radītās problēmas neatliekamību un nopietnību, izvēle veikt turpmāku rīcību ES līmenī nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi, proti, efektīvi risināt radušos situāciju. Priekšlikumā paredzēts divu gadu laikā pārcelt no Itālijas un Grieķijas uz pārējām dalībvalstīm attiecīgi 24 000 un 16 000 pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība. Balstoties uz statistikas datiem par 2014. gadu un 2015. gada pirmajiem četriem mēnešiem, pārceļamo personu daudzums no visām personām, kas nelikumīgi šķērsojušas Itālijas un Grieķijas robežu, ir 12 % Itālijai un 19 % Grieķijai.

Pārējie trešo valstu valstspiederīgie, kas ir vai nav iesnieguši starptautiskās aizsardzības pieteikumu, netiks iekļauti pārcelšanas shēmā, un par viņiem joprojām būs atbildīga Itālija vai Grieķija, vai valsts, kura ir noteikta kā atbildīgā dalībvalsts saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 604/2013. Vienlaikus pārcelšanas mērķa dalībvalstu sniegtais atbalsts Itālijai un Grieķijai ir saistīts ar to, ka Itālija un Grieķija iesniedz un Komisija pārbauda ceļvežus, kuros iekļauti konkrēti pasākumi, ko Itālija un Grieķija veiks, lai nodrošinātu, ka, tuvojoties šajā priekšlikumā paredzētās pārcelšanas procedūras piemērošanas termiņa beigām, šo valstu patvēruma un migrācijas sistēmas spēs labāk darboties īpaša spiediena apstākļos.

3.5. Ietekme uz pamattiesībām

Ieviešot pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā par labu Itālijai un Grieķijai, tiks aizsargātas pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, pamattiesības, kas noteiktas ES Pamattiesību hartā ("harta").

Jo īpaši, nodrošinot attiecīgajām personām ātru piekļuvi pienācīgai procedūrai, ar ko piešķir starptautisku aizsardzību, šā lēmuma mērķis ir aizsargāt tiesības uz patvērumu un nodrošināt neizraidīšanas principa ievērošanu, kā paredzēts hartas 18. un 19. pantā. Turklāt, nodrošinot attiecīgo personu pārsūtīšanu uz dalībvalsti, kura spēj tām nodrošināt pienācīgus uzņemšanas apstākļus un integrācijas perspektīvas, šā lēmuma mērķis ir nodrošināt, ka tiek pilnībā ievērotas tiesības uz cieņu un aizsardzību pret spīdzināšanu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos un sodīšanu, kā paredzēts hartas 1. un 4. pantā. Tāpat šā lēmuma mērķis ir aizsargāt bērna tiesības saskaņā ar hartas 24. pantu un tiesības uz ģimenes vienotību saskaņā ar hartas 7. pantu.

3.6. Ietekme uz budžetu

Priekšlikums rada papildus izmaksas ES budžetā par kopējo summu 240 000 000 euro.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (“Līgums”) un jo īpaši tā 78. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Līguma 78. panta 3. punktā noteikts – ja viena vai vairākas dalībvalstis saskaras ar ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome pēc Komisijas priekšlikuma var paredzēt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu labā.
- (2) Saskaņā ar Līguma 80. pantu uz Savienības politiku robežpārbaužu, patvēruma un imigrācijas jomā un tās īstenošanu būtu jāattiecas solidaritātes principam un atbildības, tostarp tās finansiālo seku, taisnīga sadalījuma principam dalībvalstu starpā, bet Savienības aktos, kas pieņemti šajā jomā, jāiekļauj atbilstīgi pasākumi, lai šis princips stātos spēkā.
- (3) Nesenā krīzes situācija Vidusjūras reģionā lika Savienības iestādēm nekavējoties apzināties ārkārtējās migrantu plūsmas šajā reģionā un aicināt īstenot konkrētus solidaritātes pasākumus ar dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju. Jo īpaši ārlietu un iekšlietu ministru kopīgajā sanāksmē 2015. gada 20. aprīlī Eiropas Komisija iepazīstināja ar desmit punktu plānu ar nekavējoties veicamiem pasākumiem, lai reaģētu uz šo krīzi, tostarp apņemšanos izskatīt iespējas saistībā ar ārkārtas pārcelšanas mehānismu.
- (4) Eiropadome 2015. gada 23. aprīļa secinājumos cita starpā nolēma pastiprināt iekšējo solidaritāti un atbildību un apņēmas jo īpaši palielināt ārkārtas palīdzību dalībvalstīm, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, izskatīt iespējas organizēt ārkārtas pārcelšanu uz brīvprātības principa starp visām dalībvalstīm, kā arī izvietot Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (ESAO) vienības dalībvalstīs, kuras savas ģeogrāfiskās atrašanās vietas dēļ pirmās saskaras ar migrāciju, lai varētu kopā apstrādāt starptautiskas aizsardzības pieteikumus un veikt reģistrāciju un paņemt pirkstu nospiedumus.
- (5) Eiropas Parlaments 2015. gada 29. aprīlī atkārtoti norādīja, ka Savienībai, reaģējot uz nesenajām traģēdijām Vidusjūrā, jārikojas solidāri, taisnīgi jāsadala atbildība un jāpastiprina centieni šajā jomā iepretim dalībvalstīm, kuras uzņem vislielāko skaitu bēgļu un starptautiskas aizsardzības pieteikumu iesniedzēju absolūtos skaitļos vai proporcionāli.

- (6) Vairākas dalībvalstis 2014. gadā saskārās ar migrantu, kas ierodas to teritorijās, tostarp starptautiskas aizsardzības pieprasītāju, kopskaita ievērojamu pieaugumu, un dažas dalībvalstis joprojām ar to saskaras 2015. gada pirmajos mēnešos. Vairākām dalībvalstīm Eiropas Komisija sniedza ārkārtas finanšu palīdzību un EASO operatīvo atbalstu, lai palīdzētu tām pārvarēt šo problēmu.
- (7) No dalībvalstīm, kuras saskārās ar īpašu spiedienu, sevišķi ņemot vērā nesenos traģiskos notikumus Vidusjūrā, īpaši jāizceļ Itālija un Grieķija, kur ieceļoja nepieredzēti daudz migrantu, starp kuriem bija starptautiskas aizsardzības pieprasītāji, kam tā nepārprotami vajadzīga, un šis pieplūdums radīja ievērojamu spiedienu uz šo valstu migrācijas un patvēruma sistēmām.
- (8) Saskaņā ar datiem no Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex*) Vidusjūras centrālā un austrumu daļa ir bijusi galvenā nelikumīgas robežšķērsošanas vieta Savienībā 2014. gadā. 2014. gadā Itālijā vien ir ieceļojuši vairāk nekā 170 000 migrantu – par 277 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu. Pastāvīgs pieaugums bija vērojams arī Grieķijā, kuru sasniedza 50 000 nelikumīgo migrantu – par 153 % vairāk salīdzinājumā ar 2013. gadu. Statistika 2015. gada pirmajos mēnešos apliecina šo skaidro tendenci attiecībā uz Itāliju. Turklāt Grieķija 2015. gada pirmajos mēnešos ir piedzīvojusi nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaita strauju pieaugumu – par vairāk nekā 50 % no kopējā nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumu skaita 2014. gadā (gandrīz 28 000 gadījumu 2015. gada pirmajos četros mēnešos salīdzinājumā ar gandrīz 55 000 visā 2014. gadā). Ievērojama daļa no kopējā nelikumīgo migrantu skaita šajos abos reģionos ietver migrantus ar tādu valstspiederību, kam saskaņā ar *Eurostat* datiem ir bijis liels atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā (2014. gadā sīrieši un eritrejieši, kam atzīšanas īpatsvars Savienības mērogā pārsniedz 75 %, bija vairāk nekā 40 % no visiem nelikumīgajiem migrantiem Itālijā un vairāk nekā 50 % no visiem nelikumīgajiem migrantiem Grieķijā). Saskaņā ar *Eurostat* datiem Grieķijā 2014. gadā nelikumīgi atradās 30 505 sīrieši salīdzinājumā ar 8220 sīriešiem 2013. gadā.
- (9) Atbilstīgi *Eurostat* datiem Itālijā 2014. gadā starptautiskas aizsardzības pieteikumu iesniedza 64 625 personas salīdzinājumā ar 26 920 personām 2013. gadā (proti, pieaugums par 143 %). Mazāks pieteikumu skaita pieaugums bija vērojams Grieķijā (9430 pieteikumu iesniedzēji, proti, pieaugums par 15 %).
- (10) Saskaņā ar *Frontex* datiem vēl viens nozīmīgs imigrācijas ceļš uz Savienību 2014. gadā bija Rietumbalkānu ceļš, kurā reģistrēti 43 357 nelikumīgas robežšķērsošanas gadījumi. Tomēr lielākajai daļai migrantu, kas ierodas pa šo ceļu, pirmšķietami nav nepieciešama starptautiska aizsardzība – 51 % no visiem ieceļotājiem ir no Kosovas.
- (11) Līdz šim migrācijas un patvēruma politikas ietvaros ir veikta virkne pasākumu, lai atbalstītu Itāliju un Grieķiju, tostarp sniedzot tām ievērojamu ārkārtas palīdzību un EASO operatīvo atbalstu. Itālija un Grieķija ir bijušas otrais un trešais lielākais saņēmējs finansējumam, kas tika piešķirts 2007.–2013. gadā vispārīgajā programmā “Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” (*SOLID*), un saņēma arī ievērojamu ārkārtas finansējumu. Itālija un Grieķija joprojām ir galvenie labumguvēji no Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (*AMIF*) 2014.–2020. gadā.
- (12) Ņemot vērā pašreizējo nestabilitāti un konfliktus Itālijas un Grieķijas tiešā tuvumā, ir ļoti iespējams, ka turpināsies ievērojams un palielināts spiediens uz šo valstu migrācijas un patvēruma sistēmām un ka lielai daļai migrantu varētu būt nepieciešama starptautiska aizsardzība. Tas liecina, ka ir noteikti jāizrāda solidaritāte Itālijai un

Grieķijai un līdz šim to atbalstam veiktie pasākumi jāpapildina ar pagaidu pasākumiem starptautiskās aizsardzības jomā.

- (13) Vienlaikus Itālijai un Grieķijai būtu jāizstrādā strukturāli risinājumi, ar ko novērst trūkumus to patvēruma un migrācijas sistēmu darbībā. Šajā lēmumā noteiktajiem pasākumiem tādēļ vajadzētu būt cieši saistītiem ar noturīgas un stratēģiskas sistēmas izveidi Itālijā un Grieķijā, lai reaģētu uz krīzes situāciju un pastiprinātu notiekošo reformu procesu šajās jomās. Tādēļ Itālijai un Grieķijai mēneša laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā būtu jāiesniedz Komisijai ceļvedi, kurā būtu ietverti pienācīgi pasākumi patvēruma, uzņemšanas un atpakaļ nosūtīšanas jomā, lai stiprinātu šo valstu sistēmu kapacitāti, kvalitāti un efektivitāti šajās jomās, kā arī pasākumi, ar kuriem nodrošina šā lēmuma pienācīgu īstenošanu, lai šīs valstis pēc šā lēmuma piemērošanas termiņa beigām spētu labāk pārvaldīt iespējamu palielinātu migrantu pieplūdumu to teritorijā.
- (14) Komisijai būtu jādod pilnvaras vajadzības gadījumā apturēt šā lēmuma piemērošanu uz ierobežotu laiku, ja Itālija vai Grieķija neievēro šīs savas saistības.
- (15) Ja kāda dalībvalsts, izņemot Itāliju un Grieķiju, saskartos ar līdzīgu ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.
- (16) Saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu Itālijas un Grieķijas labā paredzētajiem pasākumiem būtu jābūt pagaidu pasākumiem. 24 mēneši ir samērīgs termiņš, lai nodrošinātu, ka šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem ir patiesa ietekme, atbalstot Itāliju un Grieķiju, tām risinot problēmas saistībā ar ievērojamām migrantu plūsmām to teritorijās.
- (17) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ietver pagaidu atkāpi no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013⁷ 13. panta 1. punktā noteiktā kritērija un procedūras etapiem, arī termiņiem, kas noteikti minētās regulas 21., 22. un 29. pantā.
- (18) Bija jāizdara izvēle, kādus kritērijus piemērot, lemjot, kādus un cik pieteikuma iesniedzējus pārcelt no Itālijas un Grieķijas. Ir izstrādāta skaidra un darboties spējīga sistēma, pamatojoties uz to, cik (pēc *Eurostat* datiem, izmantojot visnesenāko statistiku) gadījumos (vidēji) pirmajā instancē Savienības līmenī tiek piešķirta starptautiska aizsardzība no visiem lēmumiem, kas tiek pieņemti pirmajā instancē Savienībā attiecībā uz patvēruma pieteikumiem starptautiskās aizsardzības saņemšanai. No vienas puses, šim sliekšnim būtu maksimāli jānodrošina, ka visi pieteikumu iesniedzēji, kuriem, iespējams, ir nepieciešama starptautiska aizsardzība, varētu pilnībā un nekavējoties izmantot savas tiesības uz aizsardzību pārcelšanas mērķa valstī. No otras puses, tam būtu maksimāli jānovērš, ka pieteikumu iesniedzēji, kuri, iespējams, uz pieteikumu saņems negatīvu atbildi, netiek pārcelti uz citu dalībvalsti, tādējādi nelikumīgi pagarinot savu uzturēšanos Savienībā. Ņemot vērā *Eurostat* datus par lēmumiem pirmajā instancē 2014. gadā, šajā lēmumā būtu jāizmanto 75 % sliekšnis, kas minētajā gadā atspoguļo pozitīvo lēmumu īpatsvaru par sīriešu un eritrejiešu iesniegtajiem pieteikumiem.

⁷

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 180, 29.6.2013., 31. lpp.).

- (19) Pagaidu pasākumi ir paredzēti, lai Itālijā un Grieķijā mazinātu ievērojamo spiedienu patvēruma jomā, jo īpaši, pārceļot ievērojamo skaitu pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuri ir ieceļojuši Itālijā un Grieķijā pēc šā lēmuma piemērošanas dienas. Ņemot vērā trešo valstu valstspiederīgo kopējo skaitu, kuri 2014. gadā nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā, un to personu skaitu, kurām nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, no Itālijas un Grieķijas kopumā būtu jāpārceļ 40 000 pieteikumu iesniedzēju, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība. Tas ir apmēram 40 % no kopējā trešo valstu valstspiederīgo skaita, kuriem nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība un kuri nelikumīgi ieceļojuši Itālijā un Grieķijā 2014. gadā. Tādējādi šajā lēmumā ierosinātais pārcelšanas pasākums nodrošina taisnīgu sloga sadali starp Itāliju un Grieķiju, no vienas puses, un pārējām dalībvalstīm, no otras puses. Ņemot vērā šos pašus pieejamos kopējos skaitļus par 2014. gadu un 2015. gada pirmajiem četriem mēnešiem Itālijā salīdzinājumā ar Grieķiju, 60 % no šiem pieteikumu iesniedzējiem būtu jāpārceļ no Itālijas un 40 % no Grieķijas.
- (20) Saskaņā ar pielikumu Komisijas paziņojumam par Eiropas programmu migrācijas jomā⁸ ierosinātajam sadales koeficientam būtu jābalstās uz a) iedzīvotāju skaitu (svērums 40 %), b) kopējo IKP (svērums 40 %), c) stihisku patvēruma pieteikumu vidējo skaitu un pārapmetināto bēgļu skaitu uz 1 miljonu iedzīvotāju no 2010. līdz 2014. gadam (svērums 10 %) un d) bezdarba līmeni (svērums 10 %). Šā lēmuma I un II pielikumā noteiktajos sadales koeficientos ņemts vērā tas, ka dalībvalstis, no kurām pārcelšana notiks, nebūtu jāņem vērā pie pārcelšanas mērķa valstīm.
- (21) Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (*AMIF*), kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 516/2014⁹, sniedz atbalstu noslogojuma sadales darbībām, par ko panākta vienošanās starp dalībvalstīm, un ir atvērts politikas turpmākai attīstībai šajā jomā. Regulas (ES) Nr. 516/2014 7. panta 2. punktā paredzēta iespēja dalībvalstīm īstenot pasākumus saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju pārsūtīšanu atbilstīgi to valsts programmām, bet tās 18. pantā paredzēta vienreizēja maksājuma iespēja 6000 euro apmērā par katru starptautiskās aizsardzības saņēmēju, kas pārsūtīts no citas dalībvalsts.
- (22) Tā kā šis lēmums nozīmē politikas turpmāku attīstību šajā jomā, lai īstenotu solidaritātes principu un atbildības taisnīgu sadali, ir jānodrošina, ka dalībvalstis, uz kurām saskaņā ar šo lēmumu no Itālijas vai Grieķijas pārceļ pieteikumu iesniedzējus, kam nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, par katru pārcelto personu saņem vienreizēju maksājumu, kurš atbilst Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā minētajam maksājumam un tiek veikts saskaņā ar tur definētajām procedūrām. Tas nozīmē ierobežotu pagaidu atkāpšanos no Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. panta, jo vienreizējais maksājums būtu jāmaksā par pārceltajiem pieteikuma iesniedzējiem, nevis starptautiskās aizsardzības saņēmējiem. Šāds vienreizējais maksājuma iespējamo saņēmēju loka pagaidu paplašinājums ir ar šo lēmumu izveidotās ārkārtas shēmas neatņemama sastāvdaļa.
- (23) Ir jānodrošina ātras pārcelšanas procedūras izveide un dalībvalstīm cieši administratīvi jāsadarbojas pagaidu pasākumu īstenošanā, bet *ESAO* jāsniedz operatīvs atbalsts.

⁸ COM (2015) 240 *final*.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014, 168. lpp.).

- (24) Visā pārceļšanas procedūras laikā līdz pat pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanai būtu jāņem vērā valsts drošības un sabiedriskās kārtības apsvērumi.
- (25) Lemjot par to, kurus pieteikumu iesniedzējus, kam nepārprotami vajadzīga starptautiska aizsardzība, būtu jāpārceļ, priekšroka būtu dodama mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES¹⁰ 22. panta nozīmē. Saistībā ar to īpaši būtu jāņem vērā pieteikumu iesniedzēju īpašās vajadzības, tostarp attiecībā uz veselību. Vienmēr būtu arī pirmām kārtām jāņem vērā bērna intereses.
- (26) Turklāt, lai nolemtu, kurai dalībvalstij būtu jābūt pārceļšanas mērķa dalībvalstij, īpaša uzmanība jāpievērš attiecīgo pieteikumu iesniedzēju īpašām prasmēm, kas varētu palīdzēt viņiem integrēties pārceļšanas mērķa dalībvalstī, piemēram, valodu zināšanām. Attiecībā uz īpaši neaizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem uzmanība būtu jāpievērš pārceļšanas mērķa dalībvalsts spējai sniegt šiem pieteikumu iesniedzējiem pienācīgu atbalstu.
- (27) Dalībvalstu sadarbības koordinātoru iecelšanai Itālijā un Grieķijā būtu jāatvieglina pārceļšanas procedūras efektīvu īstenošanu, tostarp pārceļamo pieteikumu iesniedzēju pienācīgu identificēšanu, ņemot vērā sevišķi viņu neaizsargātību un prasmes.
- (28) Attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Regulā (ES) Nr. 604/2013 noteiktās tiesiskās un procesuālās garantijas. Turklāt pieteikumu iesniedzēji būtu jāinformē par šajā lēmumā noteikto pārceļšanas procedūru un viņiem būtu jāpaziņo pārceļšanas lēmums. Tā kā pieteikuma iesniedzējam atbilstīgi ES tiesību aktiem nav tiesību izvēlēties dalībvalsti, kura būs atbildīga par viņa pieteikumu, pieprasījuma iesniedzējam jābūt tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar pārceļšanas lēmumu atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 604/2013 vienīgi viņa pamattiesību nodrošināšanas nolūkā.
- (29) Pirms un pēc pārsūtīšanas uz pārceļšanas mērķa dalībvalstīm pieteikuma iesniedzējiem būtu jānodrošina tiesības un garantijas, kas noteiktas Padomes Direktīvā 2003/9/EK¹¹ un Padomes Direktīvā 2005/85/EK¹², un – no 2015. gada 20. jūlija – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/33/ES un Direktīvā 2013/32/ES¹³, tostarp saistībā ar to īpašām uzņemšanas un procesuālām vajadzībām. Turklāt attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem, uz ko attiecas šis lēmums, paliek spēkā Padomes Regula (EK) Nr. 2725/2000¹⁴ un – no 2015. gada 20. jūlija – Regula (ES) Nr. 603/2013¹⁵.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (pārstrādāta redakcija) (OV L 180, 29.6.2013., 96. lpp.).

¹¹ Padomes Direktīva 2003/9/EK (2003. gada 27. janvāris), ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai (OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.).

¹² Padomes Direktīva 2005/85/EK (2005. gada 1. decembris) par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu (OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

¹⁴ Padomes Regula (EK) Nr. 2725/2000 (2000. gada 11. decembris) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Dublinas konvenciju (OV L 316, 15.12.2000., 1. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 603/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Regulu (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un par dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola pieprasījumiem veikt

- (30) Būtu jāveic pasākumi, lai izvairītos no pārcelto personu turpmākas pārvietošanās no pārcelšanas mērķa dalībvalsts uz citām dalībvalstīm. Jo īpaši, pieteikumu iesniedzēji būtu jāinformē par sekām tad, ja viņi pārvietosies uz citām dalībvalstīm, un jāizskaidro – ja pārcelšanas mērķa dalībvalsts piešķirs viņiem starptautisko aizsardzību, viņi principā varēs izmantot ar starptautisko aizsardzību saistītās tiesības tikai šajā dalībvalstī.
- (31) Ņemot vērā, ka šā lēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (32) Ar šo lēmumu tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas ir atzīti hartā.
- (33) [Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, minētās dalībvalstis ir paziņojušas, ka tās vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.]

VAI

- (34) [Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, šīs dalībvalstis nepedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tām nav saistošs un nav jāpiemēro.]

VAI

- (35) [Saskaņā ar 1. un 2. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, minētās dalībvalstis nepedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tām nav saistošs un nav jāpiemēro.]
- (36) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Īrija (ar ... vēstuli) ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.]

VAI

- (37) [Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Apvienotā Karaliste (ar ... vēstuli) ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.]
- (38) Saskaņā ar 1. un 2. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības

salīdzināšanu ar *Eurodac* datiem tiesībaizsardzības nolūkos, un ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1077/2011, ar ko izveido Eiropas Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (OV L 180, 29.6.2013., 1. lpp.).

darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpieņem.

- (39) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpieņem.
- (40) Ņemot vērā situācijas steidzamību, šim lēmumam būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma priekšmets

Ar šo lēmumu tiek noteikti pagaidu pasākumi starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā, lai ļautu šīm valstīm pārvarēt ārkārtas situāciju, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums šajās dalībvalstīs.

2. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "starptautiskās aizsardzības pieteikums" ir starptautiskās aizsardzības pieteikums, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES 2. panta h) punktā¹⁶;
- b) "ieteikuma iesniedzējs" ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas sagatavojis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- c) "starptautiskā aizsardzība" ir bēgļa statuss un alternatīvās aizsardzības statuss, kā noteikts Direktīvas 2011/95/EK 2. panta e) un g) punktā;
- d) "ģimenes locekļi" ir ģimenes locekļi kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 2. panta g) punktā;
- e) "pārcelšana" ir ieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana no tās dalībvalsts teritorijas, kura atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā izstrādātajiem kritērijiem ir atbildīga par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, uz pārcelšanas mērķa dalībvalsts teritoriju;
- f) "pārcelšanas mērķa dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura kļūst atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 604/2013 pēc ieteikuma iesniedzēja pārcelšanas uz šo dalībvalsti.

3. pants

Darbības joma

1. Pārcelšana notiek vienīgi attiecībā uz ieteikumu iesniedzējiem, kuru starptautiskās aizsardzības pieteikumus atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 604/2013 III nodaļā izstrādātajiem kritērijiem, ar kuriem nosaka atbildīgo dalībvalsti, principā izskata Itālija un Grieķija.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 337, 20.12.2011., 9. lpp.).

2. Pārcelšanu atbilstīgi šim lēmumam piemēro vienīgi pieteikumu iesniedzējiem, kuriem ir tāda valstspiederība, attiecībā uz ko saskaņā ar nesenākajiem *Eurostat* datiem par visu Eiropas Savienību pirmajā instancē pieņemto pozitīvo starptautiskās aizsardzības piešķiršanas lēmumu proporcija starp visiem lēmumiem attiecībā uz starptautiskās aizsardzības piešķiršanu, kā norādīts Direktīvas 2013/32/ES III nodaļā, pārsniedz 75 %. Bezvalstniekiem ņem vērā iepriekšējo pastāvīgās dzīvesvietas valsti.

4. pants

Sadales koeficients

1. No Itālijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ 24 000 pieteikumu iesniedzēju, kā norādīts I pielikumā.
2. No Grieķijas uz pārējo dalībvalstu teritorijām pārceļ 16 000 pieteikumu iesniedzēju, kā norādīts II pielikumā.

5. pants

Pārcelšanas procedūra

1. Lai nodrošinātu administratīvo sadarbību, kas nepieciešama šā lēmuma īstenošanai, katra dalībvalsts izvēlas savu kontaktpunktu, kura adresi tā paziņo pārējām dalībvalstīm un *ESAO*. Dalībvalstis kopā ar *ESAO* veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izveidotu tiešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm.
2. Itālija un Grieķija šā lēmuma piemērošanas laikā ar *ESAO* un, vajadzības gadījumā, ar 8. punktā minēto dalībvalstu sadarbības koordinatoru atbalstu regulāri identificē uz pārējām dalībvalstīm pārceļamos pieteikumu iesniedzējus un paziņo šo dalībvalstu kontaktpunktiem un *ESAO* pārceļamo pieteikumu iesniedzēju skaitu. Šajā nolūkā priekšroku dod mazāk aizsargātiem pieteikumu iesniedzējiem Direktīvas 2013/33/ES 22. panta nozīmē.
3. Iespējami drīz pēc 2. punktā minētās informācijas saņemšanas dalībvalstis norāda, cik pieteikumu iesniedzējus var nekavējoties pārcelt uz to teritoriju, ievērojot attiecīgi I un II pielikumā norādīto skaitu, un jebkādu citu svarīgu informāciju.
4. Balstoties uz informāciju, kas saņemta atbilstīgi 3. punktam, Itālija un Grieķija nekavējoties pieņem lēmumu par katra konkrētā pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu uz konkrētu pārcelšanas mērķa dalībvalsti un paziņo to pieteikuma iesniedzējam saskaņā ar 6. panta 4. punktu.
5. Pieteikumu iesniedzējus, no kuriem atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 603/2013 9. pantā izklāstītajām saistībām jāpaņem pirkstu nospiedumi, var pārcelt tikai tad, ja tas ir izdarīts.
6. Pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana uz pārcelšanas mērķa dalībvalsti notiek iespējami drīz pēc 6. panta 4. punktā minētās pārsūtīšanas lēmuma paziņošanas datuma.
7. Dalībvalstis saglabā tiesības atteikties pārcelt pieteikuma iesniedzēju, saistībā ar kuru pastāv iespējamās bažas par valsts drošību vai sabiedrisko kārtību.
8. Visu šajā pantā aprakstīto pārcelšanas procedūras aspektu īstenošanai dalībvalstis var lemt nosūtīt uz Itāliju un Grieķiju sadarbības koordinatorus.
9. Šajā pantā paredzētā pārcelšanas procedūra neaizņem vairāk kā vienu mēnesi no konkrēto pārceļamo pieteikumu iesniedzēju identificēšanas atbilstīgi šā panta 2. punktam.

6. pants

Starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju, uz kuriem attiecas šis lēmums, tiesības un pienākumi

1. Īstenojot šo lēmumu, dalībvalstīm vispirms jāņem vērā bērna intereses.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka ģimenes locekļus, kuri ietilpst šā lēmuma darbības jomā, pārceļ uz vienas un tās pašas dalībvalsts teritoriju.
3. Pirms lēmuma pieņemšanas par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu Itālija un Grieķija informē pieteikuma iesniedzēju par šajā lēmumā izklāstīto pārcelšanas procedūru valodā, kuru viņš saprot vai par kuru ir pamats domāt, ka viņš to saprot.
4. Kad lēmums par pieteikuma iesniedzēja pārcelšanu ir pieņemts, pirms faktiskās pārcelšanas Itālija un Grieķija rakstiski paziņo attiecīgajai personai lēmumu par tās pārcelšanu. Šajā lēmumā norāda pārcelšanas mērķa dalībvalsti.
5. Pieteikuma iesniedzējam vai starptautiskās aizsardzības saņēmējam, kas ieceļo kādas dalībvalsts teritorijā, kura nav pārcelšanas mērķa dalībvalsts, un neatbilst uzturēšanās nosacījumiem minētajā citā dalībvalstī, tiek pieprasīts nekavējoties atgriezties, un pārcelšanas mērķa dalībvalsts viņu uzņem atpakaļ saskaņā ar noteikumiem, kas izstrādāti attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 604/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/115/EK¹⁷.

7. pants

Operatīvais atbalsts Itālijai un Grieķijai

Dalībvalstis palielina atbalstu Itālijai un Grieķijai starptautiskās aizsardzības jomā ar attiecīgām darbībām, ko koordinē *ESAO* un citas attiecīgās aģentūras, jo īpaši, vajadzības gadījumā nodrošinot valstu ekspertus šādiem atbalsta pasākumiem:

- a) Itālijā un Grieķijā ieceļojušo trešo valstu valstspiederīgo izvērtēšana, ieskaitot to pārliecināšanu identifikāciju, pirkstu nospiedumu ņemšanu un starptautiskās aizsardzības pieteikumu reģistrēšanu;
- b) pieteikumu sākotnējā apstrāde;
- c) informācijas un, vajadzības gadījumā, īpašas palīdzības sniegšana pieteikumu iesniedzējiem vai potenciālajiem pieteikumu iesniedzējiem, kurus varētu pārcelt atbilstīgi šim lēmumam;
- d) pieteikumu iesniedzēju faktiskā pārsūtīšana uz pārcelšanas mērķa dalībvalstīm.

8. pants

Itālijai un Grieķijai veicamie papildu pasākumi

1. Gan Itālija, gan Grieķija mēneša laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā iesniedz Komisijai ceļvedi, kurā būtu izklāstīti adekvāti pasākumi patvēruma, sākotnējās uzņemšanas un atpakaļnosūtīšanas jomā, ar kuriem tiktu stiprināta šo valstu sistēmu jauda, kvalitāte un efektivitāte šajās jomās, kā arī pasākumi šā lēmuma pienācīgai īstenošanai. Itālija un Grieķija pilnībā īsteno šajā ceļvedī izklāstīto.
2. Ja Itālija vai Grieķija nepilda 1. punktā noteikto pienākumu, Komisija var lemt apturēt šā lēmuma piemērošanu attiecībā uz konkrēto dalībvalsti uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus.

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

Komisija var lemt vienu reizi pagarināt šo apturēšanu uz vēl vienu periodu, kas nepārsniedz trīs mēnešus.

9. pants

Ārkārtas situācijas pārcelšanas mērķa dalībvalstīs

Ja kādā pārcelšanas mērķa dalībvalstī rodas ārkārtas situācija, ko raksturo pēkšņs trešo valstu valstspiederīgo pieplūdums, Padome saskaņā ar Līguma 78. panta 3. punktu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt pagaidu pasākumus attiecīgās dalībvalsts labā. Šādi pasākumi vajadzības gadījumā var ietvert šajā lēmumā paredzēto attiecīgās dalībvalsts pienākumu atcelšanu.

10. pants

Finansiāls atbalsts

Pārcelšanas mērķa dalībvalsts saņem vienreizēju maksājumu 6000 euro apmērā par katru starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, kas pārcelts atbilstīgi šim lēmumam. Šo finansiālo atbalstu sniedz, piemērojot procedūras, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 516/2014 18. pantā.

11. pants

Ziņošana

Itālija un Grieķija reizi trīs mēnešos ziņo Padomei un Komisijai par šā lēmuma, tostarp par 8. pantā minēto ceļvežu, īstenošanu.

12. pants

Stāšanās spēkā

1. Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro līdz [24 mēneši no spēkā stāšanās].
3. To piemēro personām, kuras ieceļo Itālijas un Grieķijas teritorijā no [OV ievieto spēkā stāšanās datumu] līdz [OV ievieto datumu, kas ir 24 mēnešus pēc spēkā stāšanās datuma], kā arī pieteikumu iesniedzējiem, kas ir ieceļojuši šo dalībvalstu teritorijā pēc 2015. gada 15. aprīļa.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*